

# DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE

A magyarországi nagy- és kistőzsdetulajdonosok szakközlönye és értesítője.

A MAGY. KIR. DOHÁNY-NAGYÁRUSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Eötvös-uteza 5.

Előfizetési ár fél évre 5 kor.

HATSEK ADOLF.

hová az előfizetési összegek,

— — valamint a kéziratok küldendőek. — —

**TARTALOM:** Vasuti fuvardíj kedvezmény a dohánytermékeknek. Olesó hitel a kisárusoknak. A Magyar Dohánynagyárusok Országos Szövetsége. Vegyes hírek. Árlejtési hirdetés.

Tekintettel a december 4-iki nagyfontosságú igazgatósági ülésre lapunk néhány nappal később jelentett meg

## Vasuti fuvardíj kedvezmény a dohánytermékeknek.

A magyar dohánynagyárusok országos Szövetségének f. hó 4-iki igazgatósági ülésén tárgyalatik egy számos tag által beterjesztett és melegen pártolt indítvány.

A vasuti fuvardíjakról van szó. A dohány-nagyárus proviziójának jó részét elveszíti az által, hogy semmi fuvardíjkedvezményben része nincs. Sőt menjünk tovább: nemcsak hogy kedvezményben nem részesül, de még igazságtalanabb terheket visel e téren, mint bármely vasúti fuvardíjat fizető fél; e különös jogtalanság abban nyilvánul, hogy pl. egy vagyonszállításnál árú és árú közt különbség nem tétetvén, a nyers súly irányadó, minek aztán az a következménye, hogy közönséges pipadohány zsákokban nagyobb megterhelést okoz, mint szivar, vagy szivarka.

Az igazgatóság elé a következő indítvány kerül:

1. Tekintettel arra, hogy a dohánynagyárus jutaléka igen csekély,

2. tekintettel arra, hogy egyedárusági cikkről van szó, melynek gyors forgalomba hozatala államérdek,

3. tekintettel továbbá arra, hogy a magyar dohánynagyárusok által az államvasutaknak szállítás céljából átadott árúk sok százezer métermázsát tesznek ki, a teherszállítás pedig mindazonáltal nem olcsóbb más teherárúknál,

4. tekintettel azonkívül arra, hogy a magyar királyi államvasutak nagyobb árurako-

mányok feladóinak és szállítóinak refakciákat engedélyeznek, mely kedvezményben a dohánynagyárusok nem részesülnek (akkor sem, ha a szállító részesül bennük!)

Felkéri a magyar dohánynagyárusok Országos Szövetsége a magyar Államvasutak Igazgatóságát arra:

Engedélyezzen a magyar kir. államvasút a magyar dohánynagyárusok Országos Szövetsége tagjai által neki szállítás céljából átadott, a magyar kir. dohányraktárakból származó dohánytermékekre, faj és mennyiségre való tekintet nélkül olcsóbb árszabályt vagy pedig, amennyiben ez lehetetlen, engedélyezzen egy egy évente törtéendő visszatérítést megfelelően % refakciának.

Az indoklás bevezető sorainkban foglaltatik, mindazonáltal hangsúlyozzuk, hogy itt egy a dohánynagyárusokra nézve nagyfontosságú kérdéstről van szó; fontos ez azokra, kik nem folytatják üzletüket a beszerzési helyen. És kétségtelen, hogy ilyen a nagyárusok túlnyomó többsége.

Tulajdonképp az ügy nem szorúl bővebb magyarázatra. Hisz hihetetlen, hogy a dohánynagyárusok eddig elmulasztották szavukat felémelni e nagyfontosságú kérdésben.

A nagyárusok nagyrészének rámege jutalékának  $\frac{1}{2}\%$ -a fuvardíjra. Ha most hozzászámítjuk a többi ezzel járó költséget, nevezetesen: kocsi-fuvar, fel- és lerakást, esetleg egy az egész processussal megbízott személy fizetését — akkor elámulunk, hogy mily türelmes emberek is a mi dohánynagyárusaink, hogy fizetnek, holottt nincs miből; valóban oly kiadások járnak e foglalkozással és oly nyugodtan viselik azokat, hogy az ember, ha

a viszonyokat nem ösmeri, azt hinné, hogy e foglalkozás legalább is 15—20% hasznot hoz!

Megvagyunk róla győződve, hogy magán vállalat már régen keresztül vitte volna a fuvardíj kedvezményt, mert tudja, hogy az áruforgalom nagy mértékben befolyásoltatik ez által; az állam természetesen ezt nem tudja vagy nem óhajtja tudni. Csak nem hiszi a magy. kir. Pénzügyminiszterium, hogy magasabb fuvardíjak nagyobbítják a bevételeit?! mert ha abban a hiszemben van, akkor alaposan téved. Ugyan mutassa meg a Pénzügyminiszterium azt a kereskedőt, a ki beszerzi az árút, melyre ráfizet!

Ez a veszteség pedig előáll mindakkor, midőn egy faja az árúknak kifogy és egyedül azt kell megrendelni az óriás fuvardíjnál fogva e kis megrendelésre okvetlen rá kell fizetni. Ezekre az úgy az egyedáruságot, mint az elárusítókat érzékenyen sujtó dolgokra, nálunk senki sem gondol.

Megelégesznek azzal, hogy fennálló szabályokra hivatkoznak, de elfelejtik azt, hogy a szabály alkalmazása praktikus kivihetőségétől függ.

Sokkal helyesebb és az államnak hasznosabb lenne, ha ily kérdéseket kereskedői néző pontból vennék.

Amíg rákerül erre a sor, mert hisz eljön ennek is az ideje, kötelessége önmagairánt a dohánynagyárusnak hogy saját erejéből védje meg érdekeit.

Miután pediglen ma létezik egy jogi személy: a magyar dohánynagyárusok Országos Szövetsége, mely céljául tűzte ki a dohánynagyárusok érdekeinek megvédését, — hisszük és reméljük, hogy meg fogja találni ez esetben is a módot és formát, hogy tagjai érdekeit hathatósan támogassa.

## Olcsó hitel a kisárusoknak.

Ismétlen rámutattunk a dohánykisárusok által létesítendő takarékszövetkezet szükségességére; ez által elérnék azt, mit más foglalkozási ágak már régen birnak javukra, hogy kis kamatlábú kölcsönt vehetnének fel kedvező fizetési feltételek mellett.

Ebbeli felszólalásaink és másoknak erre vonatkozó indítványai azért nem ölthettek testet, mert az alapításhoz szükséges alaptőke felmutatása nehézségekbe ütközött. Hisz lehetetlen volt számítani arra, hogy ma-

gánszemélyek olcsó kamatozásra rendelkezésre bocsátának tőkéjüket, de ép oly lehetetlen számítás lett volna az, melynek bázisát egy a dohánykisárusok által leteendő 100,000 koronás alaptőke képezte volna, annál abszurdabb lett volna e kalkuláció, hisz ez intézetnek működését azonnal meg kellett kezdenie.

Arra azonban senki sem gondolt, hogy ez intézet működésének kezdete az alaptőke befizetése után legyen.

Már régen készen állna a hitelintézet, ha arra gondoltak volna, hogy működése a befizetések megtörténte és az összegek megállapítása után vegye kezdetét.

Egy ily intézet alapítása igen egyszerű, amint hogy egyszerű a hozzá szükséges alaptőke beszerzése is.

Vegyük fel, hogy Magyarország 56000 dohánykisárusa közül csak 1000 jelentkezik belépésre.

Vegyük továbbá alapul, hogy a tagok mindegyike egy év alatt csupán 1 korona heti befizetést teljesít — nos hát akkor az év lefolyása után rendelkezésre álló tőke 52000 koronát tesz ki.

Vegyük fel továbbá azt, hogy 3 éven belül e tőke vissza nem fizethető, ezentul azonban az intézet működése hasonló a vele egy célú létező intézetek működéséhez, — úgy világossá lesz, hogy több száz kisárusnak lehet évi 100—500 korona kölcsönt nyújtani.

A biztosítás olykép történék, hogy 50—50 tag csoportot alkotna, mely csoport határozná a nyújtandó hitelről és egymásért a csoport tagjai egyetemleges felelősséget vállalnának.

Különben pedig a biztosság a foglalkozási ágnál, már természeténél fogva oly nagy mértékű, mint semmiféle más foglalkozási ágnál, úgy hogy visszaélések itt kivannak zárva.

Mert eltekintve attól, hogy a kisárus, miután csak készpénz fizetésre nyer árút s így egy bizonyos összegnek állandó birtokában van, — a kisárus 2—3 év lefolyása után üzletét oly jövedelmi forrásnak tekinti, melynek jövedelmét évjáradéknak veszi.

Ez alapon tekintetbe kell venni azt, hogy az illető mióta birtokosa az árudának és figyelemmel kellene kísérni az árudák eladását, a mi különben meglehetősen egyszerű.

Látnivaló, hogy nem oly nehéz dolog egy ily takarékinézet alapítása; nem nehéz különösen a dohánykisárusoké.

Az pedig, hogy szükséges egy ily intézet létesítése, kétségtelen, hisz a kisárusok nagy része rászorúl e hitelre, nemcsak gondoktól menekül általa, hanem nagy veszteségektől szabadulhat a hitelyújtók által és oly nyereségre tehet szert, melyhez e hitel nélkül része nem lehet.

## A Magyar Dohánynagyárusok Országos Szövetsége.

*Hivatalos rész.*

A Szövetség Igazgatósága f. hó 4-én d. e. 10 órakor tartotta ülését a Drechsler-féle vendéglő külön termében.



Jelen voltak: Sopronyi Dezső elnök, Hirsch al-  
elnök, Schwarz pénztárnok, Simor ellenőr, Magyar  
Alajos, Dobos László, Huszerl Sándor, Hatsek Adolf,  
Pollacsek Lajos igazgatósági tagok és dr. Kadelburg  
Ignác titkár.

Az ülés napirendje a következő volt:

1. Jelentés a ládakérdésről.  
2. A magy. Államvasutak Igazgatóságához a  
vasuti fuvardíjak mérséklése ügyében intézendő emlékirat  
bemutatása.

3. A nméltóságú Pénzügyministeriumhoz a Szövet-  
ség által teljesítendő jelentések ügyében intézendő  
emlékirat.

4. Új tagok felvétele.

5. Pénztári jelentés.

6. Titkár indítványai.

7. A Szövetséghez intézett buzdító és elismerő  
levelek felolvasása; beérkezett indítványok.

8. Titkár jelentése a Szövetség érdekében ki-  
fejtett új akzióról.

9. Esetleges indítványok.

Elnök üdvözli a megjelenteket s áttér a napi-  
rendre.

Titkár jelenti, hogy a ládakérdésben beadott  
emlékiratot illetékes helyen kedvezően fogadták és  
alapos a remény, hogy az ügy kedvezően fog el-  
intéztetni. Örvendetes tudomásul szolgál.

Titkár a következő indítványt terjeszti elő:

«1. tekintettel arra, hogy a nagyobb mennyiségű  
fuvar szállítói az államvasutaknál refaxiákat élveznek.

2. Tekintettel arra, hogy a dohánynagyárus ju-  
taléka oly csekély, hogy annak tetemes része felemész-  
tődik a horribis fuvardíjak által,

3. tekintettel arra, hogy oly áruról van szó, mely  
állami bevételi forrást képez, melynek gyors, pontos,  
kifogástalan forgalma tehát államérdek, — forduljon a  
Magyar dohánynagyárusok országos Szövetsége azon  
kérelemmel a magy. államvasutak Igazgatóságához,  
hogy engedélyezzen a magyar dohánynagyárusok or-  
szágos Szövetsége tagjainak is refaxiákat.

Huszerl igazgatósági tag azon indítványa, hogy  
az államvasutak Igazgatóságához intézendő emlékiratban  
fejtessék ki azon anomália is, hogy a dohányárak  
szállítása drágább bármely más áruénál, továbbá, hogy  
e drága tarifa folytán számos nagyárus kocsin kény-  
telen fuvaroztatni jelenleg, a mi a refaxiák engedé-  
lyezése esetén megszűnnék és így az államvasutak  
jelentékeny bevétel-többletet érnének el — egyhangulag  
elfogadtatik. Ezzel az egész tervezet elfogadtatik és az  
emlékirat készítésére és benyújtására titkár nyer meg-  
bízást.

Titkár előterjeszti a következő indítványt:

«tekintettel arra, hogy a dohányjövedék tetemes  
kárt szenved azáltal, hogy idejekorán nem értesülve a  
közönség vélekedéséről, izléséről, némely dohányárut  
sokkal nagyobb mennyiségben állítat elő, mint az a  
piacra hozható, viszont más dohány árakat kisebb

mennyiségben állítat elő, mint a hogy a fogyasztás  
megköveteli,

tekintettel továbbá arra, hogy a magyar dohán-  
nagyárusok zöme, mely első sorban értesül a kö-  
zönség vélekedéséről, tagja-e Szövetségnek és így a  
Szövetség gyorsan és pontosan nyújthat a dohán-  
jövedéknek információt,

bocsássa a magyar dohánnagyárusok országos  
Szövetsége szolgálatait a magy. kir. dohányjövedék  
rendelkezésére és az e kérdésben benyújtandó emlé-  
kiratban fejtse ki azt, hogy a Szövetség e jelentései  
mily nagy hasznára lesznek a dohányjövedéknek egy-  
részt, közönségnek másrészt.»

Az indítvány Magyar igazgatósági tag által aján-  
lott azon módosítással fogadtatik el, hogy a jövedék  
felkérendő arra, hogy saját érdekében még a gyártás  
előtt intézzen felhívást nyilatkozattételre a Szövetséghez.

Új tagokul felvétetnek: Blau József Gusztáv (Eszék),  
Szöllősy Lajos (Déva), Weisz Márkus (Tokaj), Singer  
Jakab (Karád), Fischer Simon (Curgó), Roth Mihály  
(Kőhalom), Árvai B. és fiai (Muraszombat), Bródy és  
Moskovics (Szatmár), Kupferstich József (Szepesi-Szt.-  
György) és Meszer Lipót (Kisjenő).

Pénztárnok jelenti, hogy a pénztári készlet 1000  
korona; a tagok még 800 koronával vannak hátralékban

Titkár indítványozza, hogy a horvát kartársakhoz  
tekintettel Horvátország közjogi állására, magyar és  
horvát nyelvű köriratok alapszabály kivonattal és horvát  
nyelvű belépési nyilatkozatok intéztesse. Az indít-  
vány elfogadtatik.

Titkár indítványozza, hogy hatalmaztassék fel az  
Elnökség arra, hogy az alapszabályok 3. §-a értelmében  
a szakbavágó foglalkozást üzökhöz annak idején külön  
körlevél intéztesse belépés céljából. Az indítvány el-  
fogadtatik.

A Szövetség titkár indítványára jegyzőkönyvi  
köszönetet szavaz azoknak, kik a Szövetség érdekében  
különös buzgalmat fejtettek ki. És pedig: Fürst Lipót  
(Pécs), Goldmann Vilmos és Emil (Kassa), Geller  
Ferencz (Battonya), Huszerl Sándor (Aszód), Klein  
Alfréd (Lugos) Kovács Miklós és neje (Brassó), Lészai  
Sándor (Arad), Mendl Löbl (Besztercze), Marton J.  
Kálmán (Ujpest). Rorh Hermann (Putnok), Schwartz  
Hermann (Beregszász) és Vándory Ferencz (Segesvár)  
tagtársaknak. Az illetők erről levélileg értesítetnek.

Ederer Nándor (Tapolca), Kovacs Miklós (Brassó)  
Láng Mihály (Szt.-Ágota), Mendl Löbl (Besztercze),  
Geller Ferencz (Battonya) indítványai tanulmányozás  
céljából titkárnak átadatnak és titkár a legközelebbi  
igazgatósági ülésen teszi meg ezekre vonatkozó indít-  
ványait.

Titkár jelentést tesz arról, hogy számos kartárs  
késznek mutatkozott ösmerős, környékbeli kartársait  
a Szövetségnek és vele az összes dohánynagyárus javá-  
nak megnyerni. Örvendetes tudomásul szolgál. Az  
Igazgatóság azon reményének ad kifejezést, hogy az  
összes tagtársak, felismerve a Szövetség óriás jelentő-  
ségét, ily értelemben fognak működni.

Végül Magyar igazgatósági tag terjeszt elő nagy-jelentőségű indítványt. Helyszüke miatt ezuttal nem közölhetjük, legközelebbi számunkban nagy fontosságának megfelelőleg fogjuk méltatni.

Pénzügyi kérdések elintézése után, elnök bezárja az ülést, megköszönvén a résztvevőknek megjelenésüket és nagy érdeklődésüket.

## Vegyes hírek.

**Személyi hírek.** Sajnálattal értesülünk arról, hogy a magyar dohányjövedék vezetésével megbízott *Madarassy Gábor* ministeri tanácsos, Ő Méltósága, néhány nap óta beteg; állapota azonban oly örvendően javul, hogy rövid idő múlva ismét átveheti a dohányjövedék vezetését.

*Balassa dr.* a pénzügyministerium XIII. ügyosztályának ministeri titkára felépült betegségéből és ő is átveszi hivatalát a napokban.

**A »Solo« gyujtóárugyár részvénytársaság** Ausztriában, mely tulajdonosa több magyarországi és ausztriai gyujtóárugyárnak, mint értesülünk egy angol konzorcium közreműködésével bérbe veszi a Törökországban behozandó gyufaegyedáruságot. Ha létrejön ez üzlet, előrelátható, hogy nagy áremelkedésben lesz részök a Magyarországon és Ausztriában szük-ségtelt gyujtóanyagoknak.

## A budapestvidéki m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

130482. sz.

IV. 1904.

### Árlejtési hirdetmény.

A budapestvidéki m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy elhalálozás folytán üresedésbe jött **esztergomi** dohánynagyáruda kezelésének biztosítása végett írásbeli ajánlatok útján versenytárgyalás fog tartatni.

Az esztergomi dohánynagyáruda, melylyel közönséges dohány, különlegességi dohány, valódi havanna szivarok, valamint a bélyeg és váltó uralpok kicsinyben eladása is össze van kötve és mely dohánynagyáruda 286 kisárudát lát el dohány készlettel a budapesti központi dohányraktárból szerzi be készletét.

A dohánynagyárudának 1903. évi január hó 1-től 1903. december hó 31-ig volt évi forgalma: ötszáz ötvennégyezer hatszáz hetvenegy korona 18 fillér és pedig:

a) saját üzletében kicsinyben eladott burnot és dohány . . . . .	9534 K 32 f.
b) a hozzá utalt kisárusoknak kiszolgáltattott . . . . .	500732 „ 70 „
c) különlegességi áruforgalom . . . . .	35755 „ 28 „
d) mérsékelt árú pipadohány . . . . .	8648 „ 88 „

összesen 554671 K 18 f.

Az utolsó dohánynagyárus 1.2% tőzsdiját élvezett a közönséges dohánygyártmányok után, 2% a különlegességi gyártmányok után.

A kincstár az árudának bizonyos összegben meghatározott jövedelmet nem biztosít.

A valódi havanna szivarok nagyban való eladásától 1.5% legmagasabb tőzsdij jár.

Vállalkozó köteles a fogyasztási viszonyoknak megfelelő 8 napi tartalék készletet minden időben érintetlen állapotban tartani.

Versenyzők tartoznak bánatpénz fejében 28000 koronában megállapított állandó dohánykészlet értékének 10%-át azaz 2800 koronát a csatolt minta szerint szerkesztendő 1 koronás bélyeggel ellátandó lepecsételt ajánlathoz vagy készpénzben mellékelni vagy pedig ezen összeget valamely kincstári pénztárnál letenni és az erről szóló nyugtát az említett ajánlathoz csatolni. Olyan ajánlatok, melyek kellőképpen felszerelve nincsenek vagy más pályázók ajánlatára hivatkoznak ugyszintén el-késve benyújtott vagy utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Távirati ajánlatok el nem fogadtatnak.

A verseny tárgyalásban részt nem vehetnek a kik a törvény értelmében szerződés kötésre nem képesek vagy büntény, csempészet vagy másnemű jövedéki kihágások miatt ítéltek, vagy az alól bizonyítékok hiánya miatt mentettek fel.

Továbbá kizáratnak azon egyedárusági tárgyak azon volt eladói, a kik az üzletből büntetésként elmarasztaltattak.

Ha ezen akadályok egyike vagy másika csak az üzlet átadása után jutna a hatóság tudomására, a pü. hatóságnak jogában áll az eladási engedélyt azonnal megvonni, illetve a nagyárudát felmondani. A nagyáruda elnyerésére annak lehet kilátása a ki a számlékokban kifejezendő legkisebb tőzsbért igényli, határozottan kijelentetik azonban, hogy az ajánlatok közötti szabadválasztás jogát a kiralyi kincstár fenntartja.

Azon versenyzők bánatpénzei, kiknek ajánlatai el nem fogadtatik, a tárgyalás befejezése után vissza fog adatni, az elfogadott ajánlat bánatpénze pedig csak az érintetlen tartalék készlet beszerzése után fog vissza-adatni.

Ha vállalkozó a dohánynagyárudát az átvételre kitűzött határidőben át nem veszi, vagy később ajánlatától önként visszalép bánatpénzét elveszti és a dohánynagyáruda kezelésének betöltése végett újabb árlejtés fog kiírtni. Az ajánlatok melyekhez a pályázók nagykorúságát, erkölcsiségét, vagyoni állapotát és fedhetlen előéletét igazoló hatósági bizonylatok csatolandók 1904. évi december 15-ik napjának délelőtti 10 órájáig ezen kir. pénzügyigazgatóság főnökéhez nyújtandók be.

Budapest, 1904. november 24-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.



# „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK GORSS- UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS.)

**INHALT:** Frachtbegünstigung für die k. u. Tabakprodukte. Billiger Credit für die Tabakkleinverschleisser. Landesverband der Grosstrafikanten. Vermischte Nachrichten.

## Frachtbegünstigung für die k. u. Tabakprodukte.

Der am 4. d. M. stattfindenden Directionssitzung des Landesverbandes der Grosstrafikanten wird jener Antrag vorgelegt, welcher von sehr vielen Mitgliedern des Verbandes eingebracht und unterstützt wird.

Es handelt sich um die von Seite der Grossverschleisser an die kön. ung. Staatsbahn zu leistende Frachtzahlung, die einen grossen Theil der vom Finanz Ministerium gewährten Provision aus dem Grunde verschlingt, weil den Grossverschleissern nicht nur keinerlei Begünstigung dabei gewährt wird, sondern auch, bei Bestellung eines ganzen Waggons, nicht berücksichtigt wird, dass die ordinären Frachten, wie zum Beispiel die ordinären Rauchtabelle in Säcken, mit Rücksicht auf ihr Volumen, keineswegs eine solch hohe Frankatur vertragen, wie Zigarren und Zigaretten

Der Directionssitzung wird nun folgender Antrag unterbreitet:

1. In Anbetracht dessen, dass die Verkaufs-Provision der Grossverschleisser eine sehr geringe ist. Ferner:

2. In Anbetracht dessen, dass es sich um einen staatlichen Monopolartikel handelt, dessen flotter Vertrieb im Interesse des Staates gelegen ist. Ferner:

3. In Anbetracht dessen, dass von Seite der Tabak Grossverschleisser, der k. u. Staatsbahn zur Beförderung übergebenen Frachten viele Hunderttausende von Meter Zentner jährlich betragen, die Berechnung der Frachtsätze jedoch genau so theuer sind, wie die jeder anderen Waare. Ferner:

4. Mit Rücksicht darauf, dass die k. u. Staatsbahn, den Versendern und Spediteuren grösserer Frachtladungen Refractien bewilligen, diese Refractien den Grossverschleissern aber niemals zu Gute [kommen, auch dann nicht, wenn die Waaren durch Vermittlung der Spediteure verladen wird,

ersucht der Landesverband der Grosstrafikanten Ungarns:

Die kön. ung. Staatsbahn möge, für sämtliche ihr zum Transport übergebenen aus den k. u. Tabak Magazinen ausgefassten Tabakprodukte, ohne Unterschied der Sorten, oder des Quantum der Waaren, einen billigeren Frachtsatz bewilligen, oder aber, falls diess nicht möglich wäre, eine, jährlich vorzunehmende Rückzahlung von  $\frac{\quad}{\quad}\%$  als Refactie für die bezahlten Frachtgebühren ersetzen.

Was die Motivirung dieses Ansuchens betrifft, so ist sie wie Eingangs erwähnt: gleichwohl sei noch darauf hingewiesen, dass die Angelegenheit für sämtliche Grosstrafikanten eine wichtige Frage bildet, nämlich für diejenigen, welche nicht im Ausfassungsorte domiciliren. Und man wird zugeben, dass diess die grosse Mehrheit ist.

Die Angelegenheit selber aber, bedarf eigentlich keines weiteren Commentars. Erscheint es doch unbegreiflich, dass bisher die Grossverschleisser es unterlassen haben, in dieser Beziehung Schritte zu veranlassen. Es gibt Grossverschleisser im Lande deren halbe Provision kaum hinreicht die Frankatur für die Waaren zu decken. ausserdem kommen noch hiezu die Zufuhren, Auf und Abladespesen, eventuell die Bezahlung für die Ausfassung an irgend eine damit betraute Person, nun und das Alles nimmt man so leichten Kaufes hien, als ob es sich um einen Artikel handeln würde der 15—20% Nutzen bringt.

Wir sind ganz gewiss der Sache, dass eine Privat Industrie schon längst dafür gesorgt hätte, dass die Frachtsätze für ihre Erzeugnisse herabgesetzt werden, den nur damit hängt ja auch eigentlich der Consum der Waaren sehr eng Zusammen. Oder glaubt vielleicht das k. u. Finanz-Ministerium, dass die höhere Frachtzahlung dem Tabak-Monopole Nutzen bringt. Wenn das der Fall ist, dann irrt es sich gewaltig. Wir würden uns den

Kaufmann einmal gern anschauen, der nicht lieber auf den Verkauf eines Artickels verzichten wird, als durch den Verkauf einen namhaften Schaden einzuheimsen. Und dieser Schaden ist überall nachweisbar, wo gerade ein oder der andere Artickel ausgeht und dessen separate Anschaffung durch die sehr theuren Frachtsätze nur dann möglich wird, wenn man just ziemliches Geld draufzahlen will. An diese hochwichtigen und das Monopol, wie die Verschleisser schwer schädigenden Verhältnisse, denkt bei uns Niemand. Man vermeint damit genug gethan zu haben, wenn man sich auf Vorschriften beruft, ohne zu bedenken, dass die Befolgung einer jeden Vorschrift, davon abhängig wird, ob sie nicht direkte Schäden zur Folge hat. Ganz anders viel erspriesslicher und dem Staatsschatze zuträglicher wäre es, wenn Angelegenheiten wie die in Rede stehende vom rein kaufmännischen Standpunkte aus betrachtet, geregelt würden.

Bis es dahin kommt, und es wird dahin kommen, haben die Grossverschleisser selber die Pflicht, sich ihrer Haut zu wehren und Alles zu thun was zu ihrem geschäftlichen Vortheile dienen könnte. Und da es heute einen Factor im Lande gibt, nämlich den Verband, der als juristische Person die Interessen aller seiner Mitglieder zu wahren berufen ist, so ist die Hoffnung auch berechtigt, dass er mit Wärme und Eifer sich auch dieser Sache annehmen wird.

### Billiger Credit für die Tabakkleinverschleisser.

Zu wiederholtenmalen wurde von uns bereits die Idee angeregt, dass die Tabakkleinverschleisser an die Gründung eines Sparvereines schreiten mögen, damit auch ihnen, gleich anderen kleinen Geschäftsleuten ein entsprechender Credit zur Verfügung stehe, den sie zu einem wohlfeilen Prozentsatz erhalten und in kleinen Raten zurückerstatten können.

Gescheitert sind unsere, wie auch die Vorschläge anderer Antragsteller stets aus dem Grunde, weil vor Allem die Beschaffung eines Baarvermögens zur Gründung eines solchen Geldinstitutes auf Schwierigkeiten stiess. Denn, ebensowenig wie man darauf rechnen könnte, dass sich die Privatspeculation darauf einlassen werde, ein derartiges Institut zu gründen, bloss deshalb um ihr Geld zu sehr wohlfeilen Zinsen anzulegen, ebensowenig könnte angenommen werden, dass die

Kleinverschleisser unter sich selber, ein Vermögen von 100,000 Kronen, welches volleingezahlt vorhanden sein müsste, aufbringen werden, Zumal darauf Bedacht genommen wurde, dass, mit dem Inslebentreten eines solchen Institutes auch dessen Funktionen sofort beginnen.

An jenen Modus jedoch, welcher den Beginn der Funktion eines derartigen Credit-Institutes, auf einen Zeitpunkt verlegt, bis die nothwendigen Gelder vorhanden wären, dachte Niemand. Längst stände ein solcher Creditverein fix und fertig da. Längst würde er bereits zum Wohle der Tabakkleinverschleisser wirken, wenn beim Auftauchen der Idee, dieselbe insoferne zur Ausführung gebracht worden wäre, als mit den Einzahlungen sofort begonnen, die Thätigkeit des Vereines bis zur vollständigen Feststellung der Summen, verschoben, beginnen hätte können.

Und die Creirung eines solchen Creditvereines ist ja so einfach, wie auch die Beschaffung des nothwendiger Stammkapitals.

Nehmen wir an, dass sich von den in Ungarn befindlichen Tabakkleinverschleissern deren Zahl 56000 beträgt, nur 1000 behufs Eintritt in einen solchen Creditverein melden. Nehmen wir ferner an, dass jedes sich meldende Mitglied innerhalb eines einzigen Jahres, pro Woche bloss 1 Krone einbezahlt, so besitzt der Verein nach Ablauf des Jahres 52000 Kronen. Nehmen wir ferner an, dass dieses Kapital in den ersten 3 Jahren überhaupt nicht rückzahlbar, nach Ablauf derselben jedoch, die Einlagen gleich der Einlagen ähnlicher Kredit Institute behandelt werden, so kann ein derartiger Creditverein, mit Hinzurechnung sonstiger Einlagen seitens seiner Mitglieder, wie auch des ihm gewährten Credit, recht gut über ein Kapital verfügen, um einigen Hundert Verschleissern alljährlich Credite von 100–500 Kronen zu bewilligen.

Was die Sicherstellung anbelangt, welche die Credittheilnehmer zu leisten hätten, so müssten Gruppen zu je 50 Creditnehmer bestehen, welche die Credite unter den Mitgliedern ihrer Gruppe ebenso ertheilen, wie auch für dieselben solidarisch haften.

Übrigens gibt es in Bezug der Sicherheit, speciel bei dem Berufe der Tabakkleinverschleisser, derartige Vorsichtsmassregel, welche einen Missbrauch vollständig ausschliessen. Denn ganz abgesehen davon, dass der Tabakkleinverschleisser, der seine Waare nur gegen Baarzahlung kaufen kann, daher immerhin ein kleines Vermögen besitzt, schon an und für sich für den Credit gut ist, hat auch diese Berufsklasse es zu eigen, dass sie nach dem Bestande ihres Geschäftes von 2–3 Jahren, dasselbe als eine Erwerbsquelle auffasst und betreibt, als wäre der Gewinnst aus dem Geschäft eine Rente. Daher müsste auch nur darauf Rücksicht genommen werden. Wie lange das Geschäft eines Verschleissers besteht, ferner auch ein Überwachungsdiens in Hinsicht des Verkaufes der Geschäfte eingeführt werden, der sehr leicht zu bewerkstelligen ist.



Wie man sieht ist die Errichtung eines Credit Institutes, speziel für die Zwecke der Tabakkleinversleisser nicht gar so schwierig, wie man im Allgemeinen glaubt. Und, dass ein solcher Creditverein, dringend nothwendig, dass er für viele ärmere Verschleisser eine Wohlthat wäre, dass sich viele Kleinverschleisser durch ihn leichter fortbringen könnten, das wird keiner leugnen, der die Verhältnisse des Tabakkleinverschleisses kennt, oder gar selber ein solcher ist.

### Landesverband der Grosstrafikanten.

Am 4. d. M. fand die Directionssitzung statt, in deren Verlauf beschlossen wurde: Es möge ein Memorandum an die k. u. k. Staatsbahn gerichtet werden, des Inhaltes, dass für die Tabakprodukte die zur Verfrachtung gelangen, den Grosstrafikanten eine Refaxie bewilligt werden.

Mehrere wesentliche Gegenstände welche berathen wurden sind aus dem ungarischen amtlichen Berichte ersichtlich.

### Vermischte Nachrichten.

**Personalien.** Wie wir mit Bedauern erfahren ist der mit der Leitung der kön. ung. Tabakregie betraute Ministerialrath Herr *Gabr. v. Madarassy*, seit einigen Tagen erkrankt, doch schreitet erfreulicher weise seine Genesung rasch vorwärts, so, dass er in kurzer Zeit seine Agenden wieder übernehmen wird.

Auch der Ministerial-Secretair der XIII. Abth des Finanzministeriums Herr *Dr. Balassa*, welcher eine gefährliche Lungenentzündung überstanden hat, dürfte ebenfalls in den nächsten Tagen sein Amt wieder antreten

**Die „Solo“ ZündwaarenAktien-Gesellschaft,** in Oesterreich, die Besitzerin einiger Oesterreichischer und ungarischer Zündwaaren Fabicken, soll dem Vernehmen nach unter Beitritt eines englischen Consortiums, das Zündhölzchen Monopol in der Türkei, welches dort eingeführt werden soll, in Pacht nehmen. Kommt dieses Geschäft zu Stande, dann ist vorauszusetzen, dass ein bedeutender Preisaufschlag auf sämtliche Fabrikate welche in Oesterreich-Ungarn consumirt werden, erfolgen wird.

## Feltűnő újdonság.

# DELICE

Minden hirdetés felesleges, a  
dohányzó egyszer veszi és többé  
mást nem szíhat

legjobb valódi francia

szivarkapapir és szivarkahűvely.

Gyári raktár:

## Goldzieher Gézánál

Budapest, V., Sas-utca 29. szám.

# A legjobb gyúfa a legolcsóbb!!

Kétségtelenül ilyen a következő, mindenütt jól ismert fajta:

## Biztonsági gyújtó:

Honvédszobor gyújtó  
Millenium  
Népgyufa  
Buzbrothers (svédgyufa  
karddal)

Krokodil gyufa  
Eiffel torony gyufa  
Telegráf

## Szalony gyújtó:

Millenium gyújtó  
Népgyufa  
Germán gyufa  
Krokodil  
Pearlmatches.

Ezen fajok, kitünő minőségüknél fogva, több világkiállításon nyertek díjakat, legutóbb Párisban 1900-ban, Grand Prix-t és arany érmet. (Pojatzi czég)

## Raktárak Budapesten:

**DARVAS S. ÉS TÁRSA**

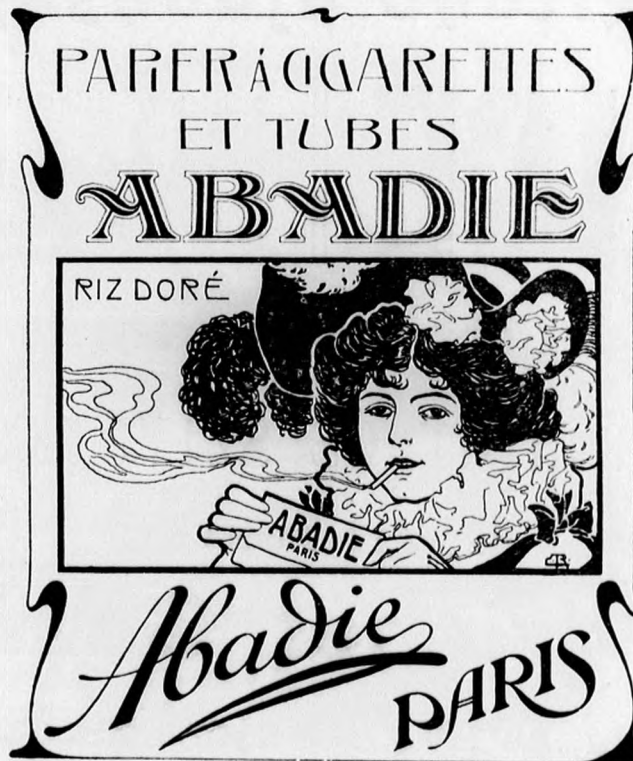
V., Hold-utca 9.

**LOTTER ÁGOST**

VI., Kemnitzer-utca 10.

A világ  
legismertebb  
és legrégebb  
gyártmánya!

Minden kis- és nagy-  
tözsében, valamint  
nagykereskedésekben  
kapható.



Ältestes  
renomirtes  
Fabrikat der  
Welt!

Zu haben in allen  
Klein- und Gross-  
trafiken und Gross-  
handlungen.